

Vec C-3/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

4. január 2021

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

High Court

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. november 2020

Žalobkyňa:

FS

Žalovaní:

The Chief Appeals Officer

The Social Welfare Appeals Office

The Minister for Employment Affairs

The Minister for Social Protection

THE HIGH COURT (VYŠŠÍ SÚD, ÍRSKO)

SÚDNE PRESKÚMANIE

[*omissis*]

MEDZI

FS

ŽALOBKYŇA

A

**THE CHIEF APPEALS OFFICER (HLAVNÝ ÚRADNÍK PRE
ODVOLANIA), THE MINISTER FOR EMPLOYMENT (MINISTER
PRÁCE) A THE MINISTER FOR SOCIAL PROTECTION (MINISTER
SOCIÁLNEJ OCHRANY)**

ŽALOVANÍ

ROZSUDOK, ktorý 6. novembra 2020 vyhlásil sudca Richard Humphreys.

1. V tejto veci je najdôležitejšia otázka, či žalobkyňa mala nárok na vyplatenie rozdielu medzi írskym a rumunským prídavkom na dieťa za minulé obdobie od jej príchodu do Írska v novembri/decembri 2016 do podania žiadosti o írsky prídavok na dieťa 16. januára 2018.

Skutkové okolnosti

2. Žalobkyňa (rodená FZ) sa narodila v júli 1989 v Năsăud v regióne Transylvánska v Rumunsku. Od svojho narodenia bola rumunskou občiankou a od pristúpenia Rumunska v roku 2007 bola občiankou EÚ.

3. Dňa 12. augusta 2012 sa vydala za C-D.S. V manželstve sa v decembri 2015 narodilo dieťa, P-L.S. V uvedenom mesiaci podala žalobkyňa žiadosť o rumunský ekvivalent prídavku na dieťa, ktorý jej bol priznaný v decembri 2015 alebo v januári 2016.

4. Manžel žalobkyne sa v októbri 2016 presťahoval do Írska, aby tam pracoval ako zdravotnícky pracovník. Žiadosť o prídavok na dieťa nepodal. Následne v novembri alebo decembri 2016 sa žalobkyňa a dieťa presťahovali do Írska a pokiaľ poberala rumunský prídavok na dieťa, nepodala žiadosť o írsky prídavok na dieťa.

5. Dňa 10. januára 2018 vyplnila formulár žiadosti o prídavok na dieťa, ktorý bol 16. januára 2018 doručený ministrovi (tento neskôr uvedený dátum sa

považuje za dátum podania žiadosti). Časť 7 formulára upravuje oneskorené žiadosti, ak sa žiadosť podáva viac ako dvanásť mesiacov po mesiaci, v ktorom sa žiadateľ alebo jeho manžel/manželka presťahoval do krajiny. Obsahuje dôvody oneskorenej žiadosti v prípade žiadosti o vyplatenie prídavku na dieťa za minulé obdobie. Táto časť formulára zostala nevyplnená, takže žalobkyňa prinajmenšom pôvodne nežiadala špecificky o vyplatenie prídavku na dieťa za minulé obdobie. Tejto žiadosti bolo vo februári 2018 vyhovené a približne v tom istom čase skončilo vyplácanie rumunského prídavku na dieťa.

6. Dňa 13. augusta 2018 žalobkyňa požiadala o preskúmanie rozhodnutia podľa § 301 Social Welfare Consolidation Act 2005 (zákon z roku 2005 o konsolidácii sociálneho zabezpečenia) z dôvodu, že sa nerozhodlo aj o jej nároku na vyplatenie prídavku na dieťa za minulé obdobie. Táto žiadosť o preskúmanie bola 22. augusta 2018 zamietnutá. Žalobkyňa podala 29. augusta 2018 odvolanie, ktoré bolo 12. februára 2019 zamietnuté.

7. Stanovenie dôvodov bolo v tomto konaní podané 10. mája 2019 a ich hlavným cieľom bolo preskúmanie rozhodnutia z 12. februára 2019 spolu s vydaním určovacieho rozhodnutia a rozhodnutia o predložení veci Súdnemu dvoru EÚ. [omissis] [informácie týkajúce sa konania]

Príslušné právo Únie

8. Príslušné právo Únie zahŕňa nariadenie (ES) č. 883/2004, v znení jeho zmien a doplnení, a jeho vykonávacie nariadenie (ES) č. 987/2009. Tejto právnej úprave predchádzali Reglement no. 4 du Conseil (J.O. no. 30 du 16. décembre, 1958, p. 597) a nariadenie (EHS) č. 1408/71 a jeho vykonávacie nariadenie (EHS) č. 574/72.

9. Medzi kľúčové ustanovenia nariadenia (ES) č. 883/2004 patria:

- (i). Odôvodnenie 12 preambuly nariadenia uvádza, že „vzhľadom na proporionalitu by sa mala venovať pozornosť tomu, aby sa zabezpečilo, že zásada prispôsobenia faktov alebo udalostí nevedie k objektívne neopodstatneným výsledkom alebo k prekryvaniu dávok rovnakého druhu za tú istú dobu“.
- (ii). Článok 76 ods. 4 ukladá žiadateľom povinnosť čo najskôr informovať inštitúcie príslušného členského štátu a členského štátu bydliska o všetkých zmenách v ich osobnej alebo rodinnej situácii, ktoré ovplyvňujú ich nárok na dávky podľa nariadenia.
- (iii). Článok 76 ods. 5 ďalej uvádza, že nerešpektovanie povinnosti informovať môže viesť k uplatňovaniu pomerných opatrení v súlade s vnútroštátnym právom, ale tieto opatrenia musia byť rovnocenné opatreniam uplatniteľným na podobné situácie podľa domáceho práva a nesmú oprávneným osobám znemožňovať, ani neprímerane prakticky sťažovať uplatňovanie práv, ktoré im udeľuje nariadenie.

- (iv). Článok 81 stanovuje, že „každý nárok, vyhlásenie alebo odvolanie, ktoré sa má predložiť pri uplatňovaní právnych predpisov jedného členského štátu v rámci špecifikovaného obdobia orgánu, inštitúcií alebo súdu tohto členského štátu, sú prípustné, ak sa predložia v rámci toho istého obdobia zodpovedajúcemu orgánu, inštitúcii alebo súdu iného členského štátu. V takomto prípade orgán, inštitúcia alebo súd, ktorý prijal nárok, vyhlásenie alebo odvolanie, ho bezodkladne predloží príslušnému orgánu, inštitúcii alebo súdu prvého členského štátu buď priamo alebo prostredníctvom príslušných orgánov daného členského štátu. Dátum, kedy boli takéto nároky, vyhlásenia alebo odvolania predložené orgánu, inštitúcii alebo súdu druhého členského štátu, sa považuje za dátum predloženia príslušnému orgánu, inštitúcii alebo súdu.“

10. Pokiaľ ide o nariadenie (ES) č. 987/2009, odôvodnenie 9 odkazuje na zložitosť oblasti sociálneho zabezpečenia a uvádza sa v ňom, že to vyžaduje, aby všetky inštitúcie členského štátu vynaložili osobitné úsilie s cieľom pomôcť poistencom, aby sa zabránilo ich znevýhodneniu v prípade, že nepredložili žiadosť ani určité informácie v súlade s nariadením č. 883/2004.

11. Kľúčová judikatúra zahŕňa:

- (i). V rozsudku van Roosmalen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, vec 300/84 (Súdny dvor Európskej únie, 23. október 1986, [EU:C:1986:402]) Súdny dvor uviedol, že predchádzajúce nariadenie sa musí vykladať široko.
- (ii). V rozsudku Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti)/Picard, vec C-335/95 (Súdny dvor Európskej únie, 24. október 1996, EU:C:1996:415)] Súdny dvor rozhodol, že nepodanie žiadosti správnym spôsobom príslušným orgánom podľa miesta bydliska žiadateľa nebráni uplatneniu pravidla pre rozdelenie dávok podľa nariadenia č. 574/72. To ilustruje skutočnosť, že rôzne prvky nariadenia sa môžu uplatňovať autonómne, takže nedodržanie niektorých ustanovení nemusí znamenať stratu nároku.
- (iii). Súdny dvor vo svojom rozsudku Partena ASBL/Les Tartes de Chaumont-Gistoux SA, vec C-137/11 (Súdny dvor Európskej únie, 27. september 2012, EU:C:2012:593) rozhodol, že ustanovenia nariadenia sa majú vykladať tak, aby prispeli k vytvoreniu čo možno najúplnejšej slobody pohybu migrujúcich pracovníkov.
- (iv). Podľa rozsudku Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/E. Fischer-Lintjens, vec C-543/12 (Súdny dvor Európskej únie, 4. jún 2015, EU:C:2015:359), neposkytnutie informácií nemusí mať nevyhnutne za následok skončenie trvania sociálneho zabezpečenia.

- (v). Súdny dvor zdôraznil v rozsudku Tarola/Minister for Social Protection, vec C-483/17, (Súdny dvor Európskej únie, 11. apríl 2019, EU:C:2019:309), v bode 36, a v iných veciach, že pri absencii odkazu na vnútroštátne právo by mali mať ustanovenia práva Únie vo všeobecnosti autonómny a jednotný výklad v celej Únii.

Príslušné ustanovenia írskeho práva

12. Príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva sú tieto:

- (i). § 241 ods. 1 Social Welfare Consolidation Act (zákon z roku 2005 o konsolidácii sociálneho zabezpečenia) stanovuje, že „podmienkou pre vznik práva na priznanie dávky akejkoľvek osobe je uplatnenie nároku na dávku predpísaným spôsobom“.
- (ii). § 241 ods. 4 uvedeného zákona z roku 2005 stanovuje, že osoba, ktorá si neuplatnila nárok na prídavok na dieťa v predpísanej lehote, stráca možnosť žiadať o jeho vyplatenie za minulé obdobie predchádzajúce dňu uplatnenia práva, „pokiaľ príslušný úradník, ktorý rozhoduje o žiadosti alebo o odvolaní, neusúdi, že existovali opodstatnené dôvody pre omeškanie s uplatnením nároku“.
- (iii). § 301 zákona z roku 2005 umožňuje preskúmanie rozhodnutí, čo žalobkyňa neúspešne využila pred podaním formálneho odvolania.
- (iv). Predpísaná lehota je dvanásť mesiacov od nadobudnutia postavenia oprávnenej osoby podľa § 220 zákona z roku 2005 – pozri § 182 písm. k) Social Welfare (Consolidated Claims, Payments and Control) Regulations 2007 (S.I. No. 142 of 2007) [Predpisy z roku 2007 o sociálnom zabezpečení (konsolidované nároky, platby a kontrola) (S.I. č. 142 z roku 2007)], vložené Social Welfare (Consolidated Claims, Payments and Control) (Amendment) (No 3) (Prescribed Time) Regulations 2008 (S.I. No 243 of 2008) [Predpisy z roku 2008 o sociálnom zabezpečení (konsolidované nároky, platby a kontrola) (Dodatok) (č. 3) (Predpísaná lehota) (S.I. č. 243 z roku 2008)].

Odôvodnenie odvolania

13. Niekoľko dôvodov, ktoré boli uvedené v stanovení dôvodov samy osebe neumožňujú napadnúť rozhodnutie alebo žiadať iný druh nápravy:

- (i) dôvody (i) 1 a 2 sú len skutkové okolnosti;
- (ii) dôvody (i) 3 a ii) 1 sú len znenia zákonov, a
- (iii) dôvody (iii) 1 a 2 nie sú žalobným návrhom vo veci samej, ale týkajú sa len vedľajších otázok, a to konkrétne podania návrhu na Súdny dvor

Európskej únie a následné rozhodnutie o vrátení veci hlavnému úradníkovi pre odvolania.

14. Existujú teda iba tri dôvody vo veci samej, na základe ktorých je možné rozhodnutie napadnúť, dôvod (i) 4, (ii) 2 prvý odsek a (ii)2 druhý odsek.

Dôvod (i) 4 – nezohľadnenie pretrvávajúceho poberania rumunského prídavku na dieťa ako nároku na účely článku [81] nariadenia č. 883/2004

15. Podľa tohto dôvodu „je nesporné, že žalobkyňa má od doby krátko po narodení jej syna existujúci nárok v Rumunsku. Žalovaný v prvom rade sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepovažoval existujúci nárok v Rumunsku za nárok na účely írskoho prídavku na dieťa podľa článku 81 nariadenia č. 883/2004. Žalovaný v prvom rade toto odôvodnil tým, že nárok v Írsku bol uplatnený neskôr. Ide o príliš úzky a reštriktívny výklad ustanovenia, ktorý je chybný a v rozpore s právom Únie. Existujúci nárok v Rumunsku sa mal odo dňa, keď sa Írsko stalo príslušným členským štátom (október 2016), považovať za nárok na účely írskoho prídavku na dieťa.“

16. Aj keď je táto otázka sformulovaná trochu tendenčne, nastoľuje otázku práva Únie, ktorou sa zaoberám [omissis] nižšie. Žalobkyňa mala v úmysle prostredníctvom svojich argumentov ísť ešte ďalej a tvrdila, že štátni príslušníci EÚ, ktorí vstupujú na územie štátu, musia byť informovaní o svojich právach žiadať o dávky vo všeobecnosti, a to vrátane osobitných dávok, na ktoré by mohli mať nárok. Problém žalobkyne s týmto bodom spočíva okrem iného v tom, že sa nedomáhala splnenia týchto povinností, takže akýkoľvek takýto návrh je úplne mimo prejednávanej veci.

Dôvod (ii) 2, prvý odsek - či sa uplatňuje článok 76 nariadenia č. 883/2004

17. V tomto dôvode sa uvádza, že „za predpokladu, že sa existujúci nárok v jednom členskom štáte považuje za prípustný v inom členskom štáte podľa článku 81 nariadenia 883/2004, je ťažké predstaviť si, ako by sa v konaní uplatnili ustanovenia článku 76.“

18. Aj keď formulácia tohto dôvodu nie je úplne optimálna, keďže žalobkyňa nie je oprávnená domáhať sa nápravy len na základe toho, že niečo je ťažko predstaviteľné, podstatou tohto dôvodu je, že nesúlady s článkom 76 neznamena nemožnosť uplatniť ustanovenia článku 81 nariadenia č. 883/2004, ak sa uplatňuje. To nastoľuje otázku týkajúcu sa práva Únie, ktorou sa zaoberám [omissis] nižšie.

Dôvod (ii)2, druhý odsek - porušenie zásady efektivity

19. Podľa tohto dôvodu „alternatívne a bez toho, aby bolo dotknuté vyššie uvedené... žalovaný v prvom rade uplatnením prvej časti článku 76 ods. 5 rozhodol, že žalobkyňa nerešpektovaním povinnosti oznámiť príslušné zmeny ich okolností znemožnila uplatnenie primeraných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré

sú ‚rovnocenné opatreniam uplatniteľným na podobné situácie podľa domáceho práva‘. Žalovaný v prvom rade uviedol, že tieto opatrenia sa vzťahujú rovnako aj na všetkých žiadateľov a že nie sú neprimerané. Žalovaný v prvom rade však nezohľadnil druhú časť článku 76 ods. 5 nariadenia č. 883/2004, podľa ktorej ‚tieto opatrenia... nesmú znemožňovať, ani neprimerane prakticky sťažovať uplatňovanie práv, ktoré im udeľuje toto nariadenie‘. Čo je totiž presne to, čo sa deje v prejednávanej veci, keďže uplatnenie práva bolo znemožnené.“

20. V prípade, ak sa uplatnia články 76 ods. 4 a 5, môžu byť nastolené otázky, či je výsledok neprimeraný alebo v rozpore so zásadou efektivity. Právne dôvody uvedené v časti e) stanovenia dôvodov neumožňujú spochybníť výsledok ako neprimeraný, ale odkazujú len na zásadu efektivity. Je pravda, že žalobným návrhom sa súčasne domáhalo určiť, že hlavný úradník pre odvolania pochybil v tom, že rozhodol, že výsledok nie je neprimeraný, ale žalovaní namietali, že v skutočnosti neexistuje žiadny dôvod na podporu tohto návrhu. Tejto námietke musím v súlade s úplne bežnými a obvyklými procesnými pravidlami vyhovieť – samotný návrh nie je dostatočný, pretože musí byť podporený žalobným dôvodom – a na základe tohto musím uviesť, že námietka neprimeranosti nepredstavuje námietku, na základe ktorej by žalobkyňa mala byť v tomto konaní úspešná. Námietka porušenia zásady efektivity je však riadne podaná a nastoľuje otázku práva Únie, ktorou sa budem ďalej zaoberať.

Nastolené otázky európskeho práva

21. Domnievam sa, že z troch hlavných dôvodov uvedených vyššie vyplývajú tri otázky práva Únie a za každých okolností považujem za vhodné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor na základe článku 267 ZFEÚ.

Prvá otázka

22. Prvá otázka znie: zahŕňa pojem „nárok“ uvedený v článku 81 nariadenia č. 883/2004 pretrvávajúci stav poberania pravidelnej dávky z prvého členského štátu (ak má byť dávka správne vyplácaná druhým členským štátom) vždy a v každom prípade, keď je táto dávka vyplácaná, a to aj po prvej žiadosti a po pôvodnom rozhodnutí prvého členského štátu o priznaní dávky?

23. Situácia v súvislosti s touto otázkou je nasledovná:

- (i) Žalobkyňa sa domnieva, že pojem „nárok“ zahŕňa pretrvávajúci nárok, a to na základe toho, že nariadenie vykladá široko.
- (ii) Žalovaní majú názor, že „nárok“ znamená iba pôvodný nárok a že článok 81 nedáva zmysel, ak by sa uplatňoval na pretrvávajúci „nárok“, pretože v takom prípade neexistuje dátum, kedy bol tento nárok uplatnený v členskom štáte na účely uvedeného článku. Tiež tvrdili, že pre štátnych príslušníkov Únie, ktorí už pri presťahovaní medzi členskými štátmi poberajú dávky, by neexistovala lehota na podanie žiadosti o sociálne zabezpečenie, a preto by sa s nimi

zaobchádzalo značne priaznivejšie ako so štátnymi príslušníkmi alebo inými občanmi Únie, ktorí v čase ich vstupu do druhého členského štátu nepoberali dávky sociálneho zabezpečenia.

- (iii) Môj návrh je odpovedať na túto otázku záporne. Súhlasím s tvrdením žalovaných a nesúhlasím, že každá pravidelná platba predstavuje nový nárok. Ide o platby uskutočnené na základe jediného rozhodnutia úradov prvého členského štátu, ktorým bolo vyhovené pôvodnej žiadosti. Neskoršie platby sú jednoducho len vykonaním takeého rozhodnutia, ktoré bolo vydané na základe pôvodného nároku. Rozšírenie významu pojmu „nárok“ tak, aby sa uplatňoval na každý dátum prijatia dávky sociálneho zabezpečenia, by viedlo k anomáliám a diskriminácii štátnych príslušníkov Únie, ktorí pri presťahovaní z členského štátu, v ktorom majú bydlisko, do iného takeého členského štátu, nepoberajú dávku.
- (iv) Odpoveď má vplyv na výsledok konania, pretože odôvodnenie napadnutého rozhodnutia by bolo nesprávne, ak by sa vyhovel tvrdeniu žalobkyne.

Druhá otázka

24. Druhá otázka znie: ak je odpoveď na prvú otázku kladná, potom za okolností, ak sa nárok na sociálne zabezpečenie uplatní nesprávne v pôvodnom členskom štáte, keď sa mal uplatniť v druhom členskom štáte, má sa povinnosť druhého členského štátu podľa článku 81 nariadenia č. 883/2004 (konkrétne povinnosť považovať nárok v pôvodnom členskom štáte za prípustný v druhom členskom štáte) vykladať tak, že je úplne nezávislá od povinnosti žalobkyne poskytnúť správne informácie o mieste jej bydliska podľa článku 76 ods. 4 nariadenia č. 883/2004, takže nesprávne uplatnený nárok v pôvodnom členskom štáte musí byť prijatý ako prípustný druhým členským štátom na účely článku 81, bez ohľadu na to, že žalobkyňa neposkytla správne informácie o mieste svojho pobytu podľa článku 76 ods. 4, v lehote na uplatnenie nároku stanovenej právnymi predpismi druhého členského štátu?

25. Situácia v súvislosti s touto otázkou je nasledovná.

- (i) Žalobkyňa sa domnieva, že na túto otázku je potrebné odpovedať kladne a že povinnosť považovať nárok za prípustný v druhom členskom štáte je úplne nezávislá od toho, či si žiadateľ splnil alebo nesplnil informačnú povinnosť. Svoje tvrdenie odôvodňuje rozsudkom Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/E. Fischer-Lintjens, vec C-543/13 (Súdny dvor Európskej únie, 4. jún 2015), najmä bod 54, v ktorom sa konštatovalo, že neinformovanie nemusí mať nevyhnutne za následok prerušenie sociálneho poistenia.
- (ii) Žalovaní sa domnievajú, že táto otázka, vzhľadom na navrhovanú odpoveď na prvú otázku, nevzniká, ale ak by to tak bolo, odpoveď je

záporná a že neposkytnutie správnych informácií, ktoré by umožnili riadny prevod uplatneného nároku bráni použitiu postupu prevodu v článku 81 v praxi a v zásade. Tu došlo k zásadnému porušeniu dodržiavania právnych povinností. Žalobkyňa porušila článok 76 ods. 4 a nebolo možné, aby rumunské orgány uplatňovali článok 81, pretože žalobkyňa im predtým, ako tu podala žiadosť o prídavok na dieťa, nepovedala, že žije v Írsku.

- (iii) Môj návrh odpovede je, že táto otázka nevzniká so zreteľom na navrhovanú odpoveď na prvú otázku, ale ak by to tak bolo, odpoveď je záporná, a to z dôvodov uvedených v podaní žalovaných.
- (iv) Odpoveď na túto otázku má vplyv na výsledok konania, pretože napadnuté rozhodnutie sa opiera o nedodržanie článku 76 ods. 4.

Tretia otázka

26. Tretia otázka znie: či je dôsledkom všeobecnej zásady efektivity práva Únie, že prístup k právam Únie je neúčinný za takých okolností, ako sú okolnosti v tomto konaní (najmä za okolností, keď štátny príslušník EÚ, ktorý využíva právo voľného pohybu, porušuje svoju povinnosť podľa článku 76 ods. 4 informovať orgány sociálneho zabezpečenia členského štátu pôvodu o zmene krajiny pobytu), na základe požiadavky vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa uplatňuje právo voľného pohybu, že na získanie platieb prídavku na dieťa za minulé obdobie, štátny príslušník EÚ musí požiadať o takúto dávku v druhom členskom štáte v lehote dvanástich mesiacov stanovenej vnútroštátnymi právnymi predpismi druhého členského štátu.

27. Vo vzťahu k tejto otázke je stav takýto:

- (i) žalobkyňa sa domnieva, že došlo k porušeniu zásady efektivity, pretože žiadosti žalobkyne o vyplatenie za minulé obdobie nebolo vyhovené.
- (ii) Žalovaní sa domnievajú, že na túto otázku je potrebné odpovedať záporne a že nedošlo k porušeniu zásady efektivity. Pravidlo dvanástich mesiacov je neutrálne ustanovenie, ktoré sa uplatňuje rovnako na írskych občanov, ako aj na občanov Únie a poskytuje možnosť priznania dávok za minulé obdobie predchádzajúce podaniu žiadosti, ak je žiadosť podaná v lehote dvanástich mesiacov alebo ak sa preukáže opodstatnený dôvod.
- (iii) Tiež navrhujem, aby sa na túto otázku odpovedalo záporne a súhlasím so stanoviskom žalovaných. Podľa môjho názoru argumenty žalobkyne zásadným spôsobom a nesprávne vykladajú zásadu efektivity. Nie je totiž zárukou úspechu pre každý nárok. Ak by sa vykladala takýmto spôsobom, potom by nebolo možné na základe vnútroštátneho práva odmietnuť akýkoľvek nárok založený na práve Únie (napr. premlčacia

lehota), a to nielen v oblasti sociálneho zabezpečenia, ale vo všetkých oblastiach práva, ktoré sa prelínajú s právom Únie, pretože by sa tým *dotknutému konkrétnemu žiadateľovi* znemožnilo uplatniť konkrétny nárok alebo by také uplatnenie bolo neprimerane sťažené, a to aj vtedy, keď nevyužil možnosti uplatniť svoje práva. Ide o situáciu úplne odlišnú od právnej úpravy, ktorá žiadateľom vo všeobecnosti neposkytuje primeranú možnosť. Tento posledný typ ustanovenia je v rozpore so zásadou efektivity; neutrálna a primeraná právna úprava, ktorú konkrétny žiadateľ nevyužije, v rozpore so zásadou efektivity nie je.

- (iv) Táto otázka je významná pre konanie, pretože dvanásť mesačnou lehotou na uplatnenie nároku žalovaní odôvodňovali odmietnutie vyplatenia prídavku na dieťa za minulé obdobie.

Návrh

28. Na základe uvedené je návrh takýto:

(i). Podľa článku 267 ZFEÚ sa Súdnemu dvoru EÚ predkladajú tieto otázky:

[1] Zahŕňa pojem „nárok“ v článku 81 nariadenia č. 883/2004 pretrvávajúci stav poberania pravidelnej dávky z prvého členského štátu (ak má byť dávka správne vyplácaná druhým členským štátom) vždy a v každom prípade, keď je táto dávka vyplácaná, a to aj po pôvodnej žiadosti a po pôvodnom rozhodnutí prvého členského štátu o priznaní dávky?

[2] Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, potom za okolností, ak sa nárok na sociálne zabezpečenie uplatní nesprávne v pôvodnom členskom štáte, keď sa mal uplatniť v druhom členskom štáte, má sa povinnosť druhého členského štátu podľa článku 81 nariadenia č. 883/2004 (konkrétne povinnosť považovať nárok v pôvodnom členskom štáte za prípustný v druhom členskom štáte) vykladať tak, že je úplne nezávislá od povinnosti žalobkyne poskytnúť správne informácie o mieste jej bydliska podľa článku 76 ods. 4 nariadenia č. 883/2004, takže nesprávne uplatnený nárok v pôvodnom členskom štáte musí byť akceptovaný ako prípustný druhým členským štátom na účely článku 81, bez ohľadu na to, že žalobkyňa neposkytla správne informácie o mieste svojho pobytu podľa článku 76 ods. 4, v lehote na uplatnenie nároku stanovenej právnymi predpismi druhého členského štátu?

[3] Je dôsledkom všeobecnej zásady efektivity práva Únie, že prístup k právam Únie je neúčinný za takých okolností, ako sú okolnosti tohto konania (najmä okolností, keď štátny príslušník EÚ, ktorý využíva právo voľného pohybu, porušuje svoju povinnosť podľa článku 76 ods. 4 informovať orgány sociálneho zabezpečenia členského štátu pôvodu o zmene krajiny pobytu) na základe požiadavky vnútroštátneho práva členského štátu, ktorou sa uplatňuje právo voľného pohybu, že na získanie prídavku na dieťa za minulé

obdobie, štátny príslušník EÚ musí požiadať o takúto dávku v druhom členskom štáte v lehote dvanástich mesiacov stanovenej vnútroštátnymi právnymi predpismi druhého členského štátu?

(ii). Žalobkyni sa nariaďuje, aby v lehote 28 dní predložila hlavnému tajomníkovi všetky potrebné podklady a dokumenty potrebné pre Súdny dvor a až do rozhodnutia uvedeného súdu sa konanie prerušuje.

PRACOVNÝ DOKUMENT